

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัยอายุ 14-18 ปี จำนวน 98 คน ส่วนใหญ่ มีประวัติฟี่หรือน้องเป็นสิ่วในครอบครัว ลักษณะผิวหนังเป็นผิวหนังธรรมดาถึงผิวหนังมัน และผิวหนังมัน นิยมล้างหน้าวันละ 2-3 ครั้ง โดยใช้สบู่ธรรมดาหรือสบู่เด็ก เครื่องสำอางที่ใช้เป็นประจำได้แก่ แป้ง เมื่อศึกษาเฉพาะคนที่ เป็นสิ่วหรือเคยเป็นสิ่ว พบว่าอายุที่เริ่มเป็นสิ่วอยู่ในช่วง 13-15 ปี ภาวะที่สิ่วเห่อในเพศหญิงสัมพันธ์กับรอบ ประจำเดือน ส่วนภาวะอื่น ๆ ที่ทำให้สิ่วเห่อ ได้แก่ ความเครียด การนอนหลับไม่เพียงพอ อาหารบางชนิดและช่วงฤดูร้อน การรักษาส่วนมากใช้ยาทาสิ่วที่ซื้อเองจากร้านขายยาทา และคนจำนวนเกือบพอ ๆ กันไม่ได้รับการรักษาเลย ในรายชื่อที่ได้รับการรักษา รู้สึกว่ายาทำให้สิ่วดีขึ้น

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการเกิดสิ่ว พบว่าเพศชายมีความสัมพันธ์กับการเป็นสิ่วมากกว่าเพศหญิง และคนที่ผิวหน้ามัน หรือผิวหน้ามันมากมีความสัมพันธ์กับการเป็นสิ่วมากกว่าผิวหนังลักษณะอื่น โดยมีอัตราเสี่ยง = 1.32, 2.70 และ 3.00 ตามลำดับ

ในการศึกษาอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันพบว่าค่าเฉลี่ย = $.7720 \pm .0657 \text{ ug/cm}^2/\text{min}$ อัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันในคนที่ เป็นสิ่วมากกว่า คนที่ไม่เป็นสิ่ว และแปรตามความรุนแรงของสิ่ว ($P < .05$) จึงสรุปได้ว่าการเพิ่มอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันเป็นสาเหตุหนึ่งของสิ่ว นอกจากนี้พบว่า เพศชาย มีอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันมากกว่าเพศหญิง สาเหตุเนื่องมาจากอิทธิพลของฮอร์โมน androgen กระตุ้นการทำงานของต่อมไขมันอย่างเต็มที่

เมื่อแยกส่วนประกอบต่าง ๆ ของสารไขมันบนผิวหนัง ได้สารปริมาณเป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักดังนี้ free fatty acids = $19.0249 \pm 1.7461\%$ triglycerides = $46.9241 \pm 2.3103\%$, wax esters และ cholesterol esters = $21.4407 \pm 1.1313\%$, และ squalene = $12.6103 \pm .9062\%$ ส่วน cholesterol ไม่สามารถหาค่าได้ เมื่อเปรียบเทียบส่วนประกอบต่าง ๆ ในเพศหญิงและเพศชาย พบว่า เพศหญิงมีปริมาณ free fatty acids มากกว่า และ triglycerides น้อยกว่าเพศชาย ($P < .05$) เชื่อว่าเกิดจากเพศหญิงมีอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันน้อยกว่า ทำให้สารไขมันในท่อของต่อมไขมันอยู่ในท่อของต่อมไขมันนานขึ้น triglycerides จึงถูกเชื้อแบคทีเรียบริเวณนั้นเปลี่ยนเป็น free fatty acids เพิ่มขึ้น ในการศึกษาถึงส่วนประกอบของสารจากไขมันบนผิวหนังในคนที่ เป็นสิ่วเทียบกับไม่เป็นสิ่ว พบว่าเพศหญิงส่วนประกอบไม่มีความแตกต่างกัน ($P > .05$) ดังนั้นส่วนประกอบต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์กับการเกิดสิ่ว แต่ในเพศชายที่เป็นสิ่วพบว่ามีปริมาณ triglycerides เพิ่มขึ้น ($P < .05$) ซึ่งอาจเป็นแหล่งอาหารของเชื้อแบคทีเรีย ส่วนความสัมพันธ์ของ triglycerides กับการเกิดสิ่วที่แท้จริงยังต้องศึกษาต่อไป

การทำอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันและส่วนประกอบด้วยวิธี Sebu-test strip แล้วสกัดสารไขมันโดยใช้วิธี Thin-layer chromatography มีความสะดวกรวดเร็วและแม่นยำ มีค่าการค้นพบสารแต่ละตัวค่อนข้างสูง

จากข้อมูลที่ได้ ทำให้ทราบว่าในคนไทยอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันเป็นสาเหตุหนึ่งของสิ่ว ฉะนั้นการให้ยาลดอัตราการขับถ่ายสารนั้นสามารถลดการเกิดสิ่วลงได้ จึงใช้การวัดอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันในการติดตามและทำนายผลการรักษา โดยควบคู่ไปกับการดูลักษณะทางคลินิก ซึ่งใช้ได้ทั้งในการให้การรักษาผู้ป่วยที่เป็นสิ่ว หรืองานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของยารักษาสิ่ว

Morello, et al. (1976) ได้รายงานเป็นครั้งแรกถึงความสัมพันธ์ของกรดไลโนลิอิกกับสิว โดยผู้ที่เป็นสิวมักกรดไลโนลิอิกบนผิวหนังลดลงเมื่อเทียบกับคนปกติ และเมื่อศึกษาต่อมา พบว่าการที่กรดไลโนลิอิกมีปริมาณลดลง เป็นผลจากการเพิ่มของอัตราการขับถ่ายสารจากต่อมไขมันซึ่งเป็นลักษณะที่พบในคนเป็นสิว ภาวะการขาดกรดไลโนลิอิกในสารจากต่อมไขมัน จะลดการรวมตัวของกรดไลโนลิอิกกับสารอะซิลเซอรามีด์ที่ผิวหนัง ดังนั้นจะเกิดการหนาตัวของชั้นเคอราตินของรูขุมขน ลดคุณสมบัติในการเป็นสิ่งขวางกั้นของผิวหนัง น้ำจึงซึมผ่านได้มากขึ้น ทำให้เชื้อแบคทีเรียในรูขุมขนเพิ่มจำนวน และสารที่มีฤทธิ์กระตุ้นการรวมตัวของเม็ดเลือดขาวซึมผ่าน ทำให้เกิดการอักเสบ เป็นสิิวขึ้น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าติดตามศึกษาโดยละเอียดต่อไป